

de Næringsdrivendes Ansættelse til Hjælpefast efter den Formue, som de i eller udenfor deres Bedrift havde at svare Skat af. Vel foreslog Kommunalbestyrelsen ifjor Bibeholdelsen af denne faste Kommission, og det turde maaskee være rigtigt endnu at gjøre det, formedelst den Betyggelse, der deri ligger med Hensyn til Skatteansættelsens Ligelighed, naar der ikke var foreslaaet andre Forandringer i Loven end den ovenfor nævnte, at Næringsfattens Paaligning bortfaldt. Men det maa endvidere tages i Betragtning, at der fra Ligningskommissionen er borttaget det Hverv at skulle skjønne, hvad Lempelse der paa Grund af særlige Forhold maatte være at tilstaae Enhver. Dette Hverv krævede ogsaa en fast Kommission, for at ikke forskjellige Principer skulde gjøre sig gjældende i de forskjellige Distrikter, og det saameget mere, hvad der navnlig ogsaa maa tages i Betragtning, som der ikke i Loven var optaget bestemte Regler som Veiledning for det almindelige Skjøn om den Enkeltes Indtægt; derfor var det nødvendigt, at den faste Kommission deeltog i samtlige Distrikters Ansættelse, for at de vedtagne Regler kunde blive gjorte gjældende i samtlige Distrikter. Da saaledes Næringsfattens Paaligning er bortfalden, ligesom ogsaa Skjønnet over den Lempelse, der bør tilstaaes paa Grund af særlige Forhold, ikke hører med til Ligningskommissionens første Forretning, og der derhos ere optagne i Loven bestemte Regler for det Skjøn, der skal afgives over Enhvers Indtægt, hvilket Skjøn er saa at sige den eneste Forretning, der paahviler Kommissionen paa det første Stadium af dens Virksomhed, forekommer det Magistraten aldeles unødvendigt at lade den faste Kommission træde i Virksomhed paa dette Stadium, hvorved der paahvendes den, som det ovenfor er viist, et næsten uoverkommeligt Arbejde, og Skatteansættelsen forsinkes til Allempe baade for Kommunen og Skattehyeren. Det er derfor Magistratens Forslag, at Ansættelsen af Skatteindtægten udføres ved en Kommission for hvert Distrikt, der enten sammensættes paa den foreslaaede Maade af 2 Næringsdrivende og 2 Ikke-Næringsdrivende eller med et noget forstærket Antal, og i hvilken eet af Magistratens

Medlemmer beordres at tage Sæde og navnlig lede den hele Forretning.

Samme § foreskriver, at Selvangivelse til Skat, og § 12, at Begjæring om Lempelse paa Grund af særlige Forhold skal ske inden den 20de Januar, ligesom § 16 foreskriver, at Reklamation mod en Skatteansættelse skal ske inden 14 Dage efterat den skete Ansættelse er bleven bekendtgjort, og at Bemærkninger om Ansættelse skal modtages til enhver Tid, dog uden Følger for det indværende Aar. De Hverv, som disse Forskrifter medføre, formener Magistraten bør henlægges til den faste Ligningskommission, saaledes at den har at afgive saavel Selvangivelserne som Bemærkningerne om Andres Skatteansættelse til Distrikternes Kommissioner, men selv at afgjøre saavel Begjæringerne om Lempelse i Skatten som Reklamationerne mod de skete Skatteansættelser. Naar denne Kommission ved en edelig Tilstræking forpligtedes til at røgte sit Hverv efter bedste Skjøn og at iagttage en ubrydelig Tausch med Hensyn til de Oplysninger om Borgernes Formuesforhold, som ved Varetagelsen af dens Hverv maatte komme til dens Kundskab, forekommer det Magistraten, at det hele Hverv, som ifølge §§ 17 og 18 er tillagt den der foreslaaede Overligningskommission, kunde lægges i dens Hænder, og at Kommissionen kunde give Borgerne en fuldkommen saa stor Betyggelse som en af Regjeringen valgt Overligningskommission, ibet den bestod deels af Mænd, der vare valgte af Borgerne til Repræsentanter i alle deres Auliggender, deels af Mænd, der igjen vare valgte af disse. Herved vilde da den i §§ 17 og 18 foreslaaede, af Kongen valgte, Overligningskommission aldeles bortfalde, og dette forekomme Magistraten meget heldigt, da denne Institution med Hensyn paa sin Oprindelse og Sammensætning, saaledes som Forslaget antyder, kun synes lidet at stemme med den kommunale Frihed, der skulde stables ved Loven af Ake Marts 1857, en Frihed, der nødvendig fordrer Ret til Selobestatning indenfor de ved Skattelovene afstukne Grændser. Saameget mere synes denne Overligningskommission at burde bortfalde, som det Hverv, der tillægges den, kun bestaaer i at affige en Kjendelse efter en paa Grunde, eller,